

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2015/1081,
annettu 3 päivänä heinäkuuta 2015,
väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönnotosta Venäjältä peräisin olevien tiettyjen alumiinifolioiden
tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 7 artiklan 4 kohdan,

on kuullut jäsenvaltioita,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Vireillepano

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 8 päivänä lokakuuta 2014 vireille polkumyöntitutkimuksen, joka koski Venäjältä, jäljempänä 'Venäjä' tai 'asianomainen maa', peräisin olevien tiettyjen alumiinifolioiden tuontia unioniin. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.
- (2) Menettely pantiin vireille, kun AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Alcomet AD, Eurofoil Luxembourg SA, Hydro Aluminium Rolled Products GmbH ja Impol d.o.o., jäljempänä 'valituksen tekijät', esittivät 25 päivänä elokuuta 2014 valituksen sellaisten tuottajien puolesta, joiden osuus alumiinifolioiden kokonaistuotannosta unionissa on yli 25 prosenttia. Valituksessa esitetty alustava näyttö kyseisen tuotteen polkumyynnistä ja siitä johtuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi tutkimuksen vireille panemiseksi.
- (3) Komissio ilmoitti 4 päivänä lokakuuta 2014 Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', ja Brasiliasta peräisin olevien alumiinifolioiden tuontiin sovellettavien lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta asetuksen (EY) N:o 1225/2009, jäljempänä 'perusasetus', 11 artiklan 2 kohdan nojalla julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen⁽³⁾ *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Asianomaiset osapuolet

- (4) Vireillepanoilmoituksessa komissio pyysi kaikkia asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti virallisesti tutkimuksen vireillepanosta valituksen tekijöille, tiedossa olevalle vientiä harjoittavalle tuottajalle ja Venäjän viranomaisille, tiedossa oleville tuojille sekä käyttäjille ja kauppiaille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kehotti niitä osallistumaan tutkimukseen.
- (5) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.
- (6) Asianomaisille osapuolille annettiin myös tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää kuulemista vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa. Yksikään asianomaisista osapuolista ei pyytänyt kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Ilmoitus Venäjältä peräisin olevien tiettyjen alumiinifolioiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 354, 8.10.2014, s. 14).

⁽³⁾ Ilmoitus tiettyjen Brasiliasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien alumiinifolioiden tuontiin sovellettavien polkumyöntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL C 350, 4.10.2014, s. 11).

3. Otanta

- (7) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantamenetelmää.

Venäläisiä vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (8) Vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa ei mainita otantaa venäläisten vientiä harjoittavien tuottajien osalta, koska maan koko tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta vastaa yksi yritysryhmä, Rusal Group.

Unionin tuottajia koskeva otanta

- (9) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli alustavasti valinnut otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti otoksen käyttäen perusteena suurinta edustavaa tuotantoja myyntimäärää. Otokseen kuului kuusi unionin tuottajaa ja niihin etuyhteydessä olevat yritykset, koska ryhmien sisäinen rakenne oli epäselvä tutkimuksen alussa kyseessä olevan tuotteen tuottamiseen ja myymiseen liittyvien toimintojen osalta. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus unionin kokonaistuotannosta oli yli 70 prosenttia. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta. Asetetussa määräajassa ei saatu huomautuksia, joten alustava otos vahvistettiin. Otoksen katsotaan edustavan unionin tuotannonalaa.

Etuyhteydettömiä tuojia koskeva otanta

- (10) Päätetään otannan tarpeellisuudesta ja valitakseen tarvittaessa otoksen komissio pyysi kaikkia etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa mainitut tiedot.
- (11) Vireillepanovaiheessa otettiin yhteyttä neljääntoista tiedossa olevaan tuojaan/käyttäjään, ja niitä pyydettiin selittämään toimintaansa ja täyttämään tarvittaessa vireillepanoilmoituksen liitteenä oleva otantalomake.
- (12) Kolme yritystä vastasi otantalomakkeeseen. Kyseiset yritykset olivat kuitenkin ns. uudelleenkelaaajia eli teollisia käyttäjiä, jotka toivat tarkasteltavana olevaa tuotetta jatkojalostaakseen sitä ennen jälleenmyyntiä. Yksikään kauppias ei ilmoittautunut. Sen vuoksi otantamenetelmän käyttö ei ollut perusteltua.
- (13) Neljä muuta yritystä ilmoittautui ja ilmoitti, että ne eivät tuoneet tarkasteltavana olevaa tuotetta Venäjältä eivätkä olleet uudelleenkelaaajia. Käyttäjiä koskeva kyselylomake lähetettiin kaikille seitsemälle ilmoittautuneelle yritykselle.

Vastaukset kyselylomakkeeseen ja yhteistyö

- (14) Komissio lähetti kyselylomakkeet otokseen valituille kuudelle unionin tuottajalle ja niihin etuyhteydessä oleville yrityksille, yhdelle vientiä harjoittavien tuottajien ryhmälle ja seitsemälle unionissa tietoon tulleelle käyttäjälle.
- (15) Kyselylomakkeeseen saatiin vastaukset kaikilta otokseen valituilta unionin tuottajilta, vientiä harjoittavien tuottajien ryhmältä (joka koostuu kahdesta vientiä harjoittavasta tuottajasta, neljästä etuyhteydessä olevasta kauppiasta ja kahdeksasta etuyhteydessä olevasta raaka-ainetoimittajasta, jotka kaikki toimivat Venäjällä lukuun ottamatta kahta kauppiasta, jotka on rekisteröity Jerseyssä ja Sveitsissä) ja neljältä käyttäjältä. Komission pyynnöstä Rusal Group toimitti tarkistetut kyselylomakkeen taulukot myöhemmässä vaiheessa.

Tarkastuskäynnit

- (16) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin, siitä aiheutuvan vahingon ja unionin edun alustavan määrittämisen kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot.
- (17) Koska yksi otokseen valituista yrityksistä tuotti tarkastelujakson aikana pieniä määriä, jotka oli tarkoitettu yksinomaan kytkösmarkkinoille, tarkastuskäyntiä kyseiseen yritykseen ei katsottu tarpeelliseksi.

(18) Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

Unionin tuottajat

- AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Merseburg, Saksa
- Alcomet AD, Schumen, Bulgaria
- Eurofoil Luxemburg SA, Dudelange, Luxemburg ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Eurofoil France SAS, Rugles, Ranska
- Hydro Aluminium Slim S.p.a., Cisterna di Latina, Italia
- Impol d.o.o., Maribor, Slovenia
- Symetal SA, Ateena, Kreikka

Käyttäjät

- Cofresco Frishhalteprodukte GmbH & Co KG, Minden, Saksa
- CeDo Sp. z o.o., Kały Wrocławskie, Puola
- Sphere Group, Pariisi, Ranska

Venäläinen vientiä harjoittava tuottaja

- ”Rusal Group” mukaan lukien:
    - Ural Foil OJSC, jäljempänä ’Ural Foil’, Sverdlovskin alue, Venäjä
    - OJSC Rusal Sayanal, jäljempänä ’Sayanal’, Hakassian alue, Venäjä
- sekä seuraavat etuyhteydessä olevat kauppiat ja raaka-aineiden toimittajat:
- Rusal Foil Ltd (’RF’), Moskovan alue, Venäjä
  - United Company Rusal Trading House, jäljempänä ’Trading House’, Moskovan alue, Venäjä
  - Sayanogorsk Aluminium Smelter, jäljempänä ’SAZ’, Hakassian alue, Venäjä
  - Novokuznetsk Aluminium Smelter, jäljempänä ’NKAZ’, Kemerovon alue, Venäjä.

4. Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

(19) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2013 ja 30 päivän syyskuuta 2014 välisen ajan, jäljempänä ’tutkimusajanjakso’. Vahingon määrittämisen kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi kauden vuodesta 2011 tutkimusajanjakson päättymiseen, jäljempänä ’tarkastelujakso’.

B. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAISEN TUOTE

5. Tarkasteltavana oleva tuote

(20) Tarkasteltavana oleva tuote on Venäjältä peräisin oleva vähintään 0,008 millimetriä mutta enintään 0,018 millimetriä paksu, vahvistamaton, valssattu mutta ei enempää valmistettu, enintään 650 millimetrin levyisillä ja yli 10 kilogrammaa painavilla keloilla oleva alumiinifolio (ns. jumbokelat), jäljempänä ’tarkasteltavana oleva tuote’, joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin ex 7607 11 19 (Taric-koodi 7607 11 19 10). Tarkasteltavana oleva tuote tunnetaan yleisesti nimellä kotitalousfolio.

- (21) Kotitalousfolio valmistetaan seostamattomasta alumiinista, josta valetaan paksuja kaistaleita (joiden paksuus on useita millimetrejä eli jotka ovat jopa 1 000 kertaa paksumpia kuin tarkasteltavana oleva tuote), jotka sitten valssataan eri vaiheiden kautta halutun paksuisiksi. Valssaamisen jälkeen folio lämpökäsitellään hehkuttamalla ja kelataan lopuksi keloiksi (rulliksi).
- (22) Jatkojalostajat eli ns. uudelleenkelajaajat kelaavat kelat pienemmiksi rulliksi. Saatua tuotetta (eli kuluttajarullia, jotka eivät ole tarkasteltavana oleva tuote) käytetään monella tavoin lyhytaikaisena pakkauksena tai kääreenä, pääasiassa kotitalouksissa, suurkeittiöissä sekä elintarvikeliikkeissä ja kukkakaupoissa.

6. Samankaltainen tuote

- (23) Tutkimuksessa kävi ilmi, että tarkasteltavana olevalla tuotteella, Venäjän kotimarkkinoilla tuotetulla ja myydylä tuotteella sekä unionin tuotannonalan unionissa tuottamalla ja myymällä tuotteella on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset.
- (24) Komissio on siksi tässä vaiheessa päättänyt, että kyseiset tuotteet ovat samankaltaisia tuotteita perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

7. Tuotteen määritelmää koskevat väitteet

- (25) Eräs tuoja väitti, että tuotemääritelmän olisi sisällettävä kotitalousfolio, jonka paino on enintään 10 kg (ns. "kuluttajarullat"). Kyseinen tuoja väitti, että kuluttajarullien ja jumbokelojen fyysisissä, kemiallisissa ja teknisissä perusominaisuuksissa ei ole eroja. Tuoja väitti myös, että jos polkumyöntitullit otettaisiin käyttöön ainoastaan jumbokelojen osalta, tämä voisi johtaa kuluttajarullien vientiin Venäjältä ilman polkumyöntitulleja.
- (26) Fyysinen ominaisuus, joka erottaa jumbokelat ja kuluttajarullat toisistaan, on paino. Tämä on myös CN-koodin mukaista. Lisäksi jäljempänä 53 kappaleessa määritelty unionin tuotannonala tuottaa vain jumbokeloja, ei kuluttajarullia. Uudelleenkelajaajat ostavat ja jatkojalostavat jumbokelat kuluttajarulliksi, minkä jälkeen ne myyvät tuotteet vähittäismyymälöille ja loppukäyttäjille. Näin ollen jumbokelojen ja kuluttajarullien fyysiset ominaisuudet ovat erilaiset, niillä on eri tuottajat, ne eivät kilpaile keskenään eikä niillä käydä kauppaa samoilla markkinoilla.
- (27) Tämän vuoksi väite, jonka mukaan kuluttajarullat pitäisi sisällyttää tuotteen määritelmään tässä tutkimuksessa, hylättiin.
- (28) Jumbokeloihin sovellettavan mahdollisen polkumyöntitullin vaikutusta jatkojalostusteollisuuteen käsitellään unionin etua koskevissa 151–163 kappaleessa.

C. POLKUMYYNTI

8. Normaaliarvo

- (29) Komissio tutki ensin, oliko kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyyntiä pidetään edustavana, jos samankaltaisen tuotteen riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kotimarkkinamyynnin osuus vientiä harjoittavaa tuottajaa kohden on vähintään 5 prosenttia sen tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaisvientimäärästä unioniin tutkimusajanjakson aikana.
- (30) Tämän perusteella yhden vientiä harjoittavan tuottajan kokonaismyynti ei ollut edustavaa. Koska kyseisen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen myynti kotimarkkinoilla ei ollut edustavaa, komissio määrittä sille normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti.

- (31) Kyseisen yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan normaaliarvo määritettiin lisäämällä sen samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksolla seuraavaa:
- a) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka aiheutuivat yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kyseisten tuotelajien kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana; sekä
  - b) yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kyseisten tuotelajien kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.
- (32) Toisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta todettiin, että sen kotimarkkinamyynti oli kokonaisuudessaan edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti (ks. 29 kappale).
- (33) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai niihin verrattavissa. Komissio tutki, oliko mainitun toisen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäväksi myyty tuotelaji tai verrattavissa siihen, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tuotelajin kotimarkkinamyynti on edustavaa, jos kyseisen tuotelajin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana on vähintään 5 prosenttia samanlaisen tai siihen verrattavissa olevan tuotelajin kokonaisvientimäärästä unioniin. Komissio totesi, että 14 viedystä tuotelajista viisi vastasi edustavaa kotimarkkinamyyntiä.
- (34) Jos tiettyä tuotelajia ei myyty kotimarkkinoille tai jos tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynti ei ollut riittävää, normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kuten edellä 31 kappaleessa kuvataan.
- (35) Seuraavaksi komissio määrittä kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskennassa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (36) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos
- a) tuotelajin myynnin määrä vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla on yli 80 prosenttia kyseisen tuotelajin kokonaismyyntimäärästä; ja
  - b) kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.
- (37) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.
- (38) Kotimarkkinamyyntiä koskevasta analyysistä kävi ilmi, että yli 90 prosenttia kotimarkkinamyynnistä oli kannattavaa ja että painotettu keskimääräinen myyntihinta oli tuotantokustannuksia korkeampi. Näin ollen normaaliarvo laskettiin kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona tutkimusajanjaksolla niiden viiden tuotelajin osalta, joiden kotimarkkinamyynti oli edustavaa.

9. Vientihinta

- (39) Yhteistyössä toimineet vientiä harjoittivat tuottajat veivät tuotetta unioniin etuyhteydessä olevan kauppiaan RTI Ltd:n, jäljempänä 'RTI' kautta. RTI:n kotipaikka on Jerseyssä. Kyseinen kauppias ostaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajilta kahden Moskovassa toimivan, etuyhteydessä olevan edustajan kautta. Tämän jälkeen se myy tarkasteltavana olevan tuotteen loppukäyttäjille toisen, Sveitsissä toimivan edustajan kautta. Kaikki kolme etuyhteydessä olevaa edustajaa toimivat joko tuottajien tai etuyhteydessä olevan kauppiaan nimissä, ja niille maksetaan palkkio kuukausittain.

- (40) Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti vientihinta määritettiin sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomille asiakkaille unionissa. Tässä tapauksessa hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten (kuljetus-, vakuutus- ja luottokustannukset, tullit ja tullin hallintomaksut) huomioon ottamiseksi, mukaan lukien kauppiaan vastaavat myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä kohtuullinen voittomarginaali.
- (41) Myynti-, yleis- ja hallintokustannusten osalta komissio käytti Rusal Groupin tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuneesta myynnistä toimittamiin tietoihin perustuvia vastaavia tosiasiallisia myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia. Tämä oli määrä, jonka etuyhteydessä oleva kauppiaa oli jo laskenut ja kohdentanut tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuneelle viennille omien laskelmiensa ja kohdentamista koskevien periaatteidensa mukaisesti. Komissio varmisti lisäksi, että kuluja ja kustannuksia ei otettu huomioon kahdesti ja että määrään ei lisätty kustannuksia, jotka eivät liity tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Näin ollen myynti-, yleis- ja hallintokustannusten määrä, jota komissio käytti luotettavan vientihinnan määrittämisessä, koski ainoastaan tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin tuonnin ja jälleenmyynnin välillä syntyneitä kustannuksia, kuten perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa edellytetään.
- (42) Voitosta todetaan, että etuyhteydessä olevan kauppiaan saamaa voittoa pidettiin epäluotettavana, koska se on yhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin eikä osapuolten välinen hinta sinänsä ollut luotettava. Koska tutkimuksessa ei saatu tietoja riippumattomilta tuojilta, käytettiin samaa tuotetta koskevista aiemmissä tutkimuksissa käytettyä kohtuullista 2 prosentin voittomarginaalia⁽¹⁾.
- (43) Mainittuihin myynti-, yleis- ja hallintokustannuksiin sekä voittoon liittyvien vähennysten osalta Rusal Group väitti, että siihen etuyhteydessä olevaa kauppiaasta (RTI) olisi pidettävä sen vientiä harjoittavien tuottajien sisäisenä vientiosastona, koska ne kaikki toimivat yhtenä taloudellisena yksikkönä vaikka ovatkin erillisiä oikeushenkilöitä. Rusal Group väitti siksi, että RTI:n myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa ei olisi pitänyt vähentää.
- (44) Katsotaan kuitenkin, että jos vientiä harjoittavan tuottajan ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhteys, vientihintaa pidetään epäluotettavana ja luotettava hinta on määritettävä erikseen. Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa säädetään selkeästi, että luotettavan vientihinnan määrittämisessä on tehtävä oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten ja voiton huomioon ottamiseksi. Myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ovat tällaisia kustannuksia. Oikaisujen perusteena ja tarkoituksena on luotettavan vientihinnan määrittäminen. Tästä syystä väite oli hylättävä.

10. Vertailu

- (45) Komissio vertaili normaaliarvoa ja kahden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (46) Jos se oli tarpeen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, komissio oikaisi normaaliarvoa ja/tai vientihintaa hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen vaikuttavien erojen huomioon ottamiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.
- (47) Vientihintoihin tehtiin oikaisuja kuljetus-, vakuutus-, käsittely- ja pakkaus-kustannusten sekä vientiverojen ja palkkioiden huomioon ottamiseksi. Kotimarkkinahintoihin tehtiin oikaisuja kotimaan kuljetuskustannusten, pakkaus-, luotto- ja käsittelykustannusten sekä palkkioiden huomioon ottamiseksi.

11. Polkumyynnimarginaali

- (48) Komissio vertasi kahden yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan noudettuna lähettäjältä -tasolla perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL L 94, 8.4.2009, s. 17, johdanto-osan 72 ja 80 kappale.

- (49) Koska nämä kaksi yhteistyössä toiminutta tuottajaa ovat etuyhteydessä toisiinsa, niille vahvistettiin yksi ainoa polkumyymint marginaali niiden yksilöllisten polkumyymint marginaalien painotetun keskiarvon perusteella.
- (50) Tällä perusteella väliaikaiset painotetut keskimääräiset polkumyymint marginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyymint marginaali
Rusal Group: Ural Foil OJSC ja OJSC Rusal Sayanal	34,0 %

- (51) Yhteistyössä toimimisen aste oli tässä tapauksessa korkea, koska ainoa olemassa oleva venäläinen kotitalousfolion tuottaja, joka vastasi 100 prosentista unioniin suuntautuvasta tuonnista tutkimusajanjakson aikana, toimi tutkimuksessa yhteistyössä. Tämän perusteella komissio päätti asettaa jäännöspolkumyymint marginaalin yhteistyössä toimineen yrityksen yksilöllisen polkumyymint marginaalin tasoiseksi.
- (52) Väliaikaiset polkumyymint marginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Väliaikainen polkumyymint marginaali
Rusal Group	34,0 %
Kaikki muut yritykset	34,0 %

D. VAHINKO

1. Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

- (53) Tutkimusajanjaksolla oli tiedossa kaksitoista unionin tuottajaa, jotka valmistivat samankaltaista tuotetta. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun 'unionin tuotannonalan'.
- (54) Unionin kokonaistuotannon arvioitiin olleen tutkimusajanjaksolla 47 349 tonnia. Komissio laski määrän Eurostatin tilastojen, otokseen valittujen unionin tuottajien tarkistettujen kyselyvastausten ja otokseen kuulumattomiin tuottajiin liittyvien arvioitujen tietojen sekä valituksen tekijöiden esittämien tietojen perusteella. Kuten 9 kappaleessa todetaan, otokseen valittujen unionin tuottajien osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli yli 70 prosenttia.
- (55) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että valituksen tekijöistä kaikki yritykset eivät tuota kotitalousfoliota. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että kaikki valituksen tekijät ja niihin etuyhteydessä olevat yritykset tuottivat ainakin vähäisiä määriä kyseessä olevaa tuotetta, ja näin ollen väite hylättiin.

2. Unionin kulutus

- (56) Valituksen tekijät toimittivat tietoja koko unionin tuotannonalan tuotannosta, tuotantokapasiteetista, myyntimääristä, työllisyydestä ja viennin määristä tarkastelujaksolla. Tiedot arvioitiin, esitettiin enimmäis- ja vähimmäisvaihteluväleillä ja jaettiin kahteen ryhmään eli otokseen valittuihin unionin tuottajiin ja otokseen kuulumattomiin unionin tuottajiin. Otokseen valittujen unionin tuottajien osalta komissio käytti tosiasiallisia varmennettuja tietoja, jotka kyseiset yritykset toimittivat kyselylomakevastauksissaan. Otoksen kuulumattomien unionin tuottajien osalta käytettiin valituksen tekijöiden toimittamia tietoja. Nämä arviot asetettiin asianomaisten osapuolten saataville huomautuksia varten. Huomautuksia ei kuitenkaan esitetty.

- (57) Komissio määrittäi unionin kulutuksen unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tapahtuneen arvioidun kokonaismyymintimäärän ja Eurostatin ilmoittaman kokonaistuontimäärän perusteella; määriä korjattiin tarvittaessa vientiä harjoittavan tuottajan todennettujen tietojen ja otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastausten pohjalta.
- (58) Koska asianomaisessa maassa on vain yksi vientiä harjoittava tuottaja, kaikki sitä koskevat luvut annettiin luottamuksellisuussyistä vaihteluvälinä.
- (59) Tämän perusteella unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Kotitalousfolion kulutus unionissa (tonnia)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus	[71 300–82 625]	[74 152–92 540]	[84 847–108 239]	[83 421–105 760]
Indeksi (2011 = 100)	100	[104–112]	[119–131]	[117–128]

Lähde: Eurostat, kyselylomakevastaukset ja valituksen tekijöiden toimittamat tiedot.

- (60) Unionin kulutus kasvoi vuosien 2011 ja 2013 välisenä aikana mutta väheni vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kaiken kaikkiaan kulutus kasvoi 17–28 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kulutuksen kasvu vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana heijastaa lähinnä Venäjältä ja kolmansista maista tulleen tuonnin kasvua, sillä unionin tuotannonalan myynti unionin markkinoilla kasvoi vain hiukan (ks. 82 kappale).

3. Tuonti asianomaisesta maasta

Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (61) Komissio määrittäi asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrän Eurostatin ja yhteistyössä toimineen tuottajan toimittamien tietojen perusteella.
- (62) Tuonti asianomaisesta maasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Tuontimäärä (tonnia)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Venäjältä peräisin olevan tuonnin määrä	[19 532–26 078]	[23 243–34 422]	[27 345–39 116]	[26 368–37 812]
Indeksi (2011 = 100)	100	[119–132]	[140–150]	[135–145]
Markkinaosuus	29 %	34 %	34 %	34 %

Lähde: Eurostat, kyselylomakevastaukset ja valituksen tekijöiden toimittamat tiedot.

- (63) Venäjältä tulevan tuonnin määrä lisääntyi 40–50 prosenttia vuosien 2011 ja 2013 välillä, ja se laski hieman tutkimusajanjaksolla.

- (64) Vastaava markkinaosuus kasvoi 29 prosentista vuonna 2011 34 prosenttiin vuonna 2012, minkä jälkeen se pysyi vakaana tutkimusajanjakson loppuun.

Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus

- (65) Komissio määrittä tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat Eurostatin ja asianomaisessa maassa yhteistyössä toimineen tuottajan toimittamien tietojen perusteella. Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hintojen alittavuus unionin tuotannonalan hintoihin nähden määritettiin yhteistyössä toimineen venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan sekä otokseen valittujen unionin tuottajien kyselylomakevastausten perusteella.
- (66) Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion keskimääräinen tuontihinta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Tuontihinnat	[2 145–2 650]	[2 038–2 624]	[1 952–2 571]	[1 973–2 597]
Indeksi (2011 = 100)	100	[95–99]	[91–97]	[92–98]

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset.

- (67) Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion keskimääräinen tuontihinta laski tarkastelujakson aikana kaiken kaikkiaan 2–8 prosenttia.
- (68) Komissio määrittä hinnan alittavuuden tutkimusajanjaksolla vertaamalla seuraavia: a) etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloitetut unionin tuotannonalan tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle ja b) vastaavat yhteistyössä toimineilta venäläisiltä tuottajilta tulevassa tuonnissa ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloitetut tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla ja oikaistu asianmukaisesti tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.
- (69) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa, vertailtiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos on ilmaistu prosentteina unionin tuotannonalan liikevaihdosta tutkimusajanjakson aikana. Tulos osoitti Venäjältä unionin markkinoille tulevan tuonnin painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan 3–7 prosenttia.
- (70) Vaikka hinnan alittavuus on jo sinänsä merkittävä, sitä on tarkasteltava sen seikan valossa, että unionin tuotannonalan hinnat, jotka Venäjältä tulevan tuonnin polkumyyntihinnat alittivat tutkimusajanjaksolla, olivat tuotantokustannuksia alhaisemmat. Kuten 177 ja 179 kappaleessa selitetään, Venäjältä tulevan tuonnin hintojen aiheuttama viitehinnan alittavuus oli keskimäärin noin 12 prosenttia.

4. Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

4.1 Yleiset huomautukset

- (71) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.
- (72) Kuten 9 kappaleessa mainitaan, unionin tuotannonalan mahdollisesti kärsimän vahingon määrittämiseen käytettiin otantamenetelmää.

- (73) Vahingon määrittämistä varten komissio erotti toisistaan makro- ja mikrotaloudelliset vahinkoindikaattorit. Kuten 56 kappaleessa selitetään, komissio arvioi koko unionin tuotannonalaa koskevat makrotalouden indikaattorit valituksen tekijöiden toimittamien tietojen perusteella; tiedot todennettiin asianmukaisesti otokseen valittujen yritysten osalta. Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit ainoastaan otokseen valittujen unionin tuottajien osalta näiden kyselylomakevastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Molempien tietojen todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.
- (74) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus ja polkumyymintimarginaalin suuruus.
- (75) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.2 Makrotaloudelliset indikaattorit

4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (76) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 4

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2011	2012	2013	Tutkimusajan- jakso
Tuotantomäärä (tonnia)	44 316	46 165	48 796	47 349
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	104	110	107
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	54 777	54 485	59 186	61 496
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	99	108	112
Kapasiteetin käyttöaste	81 %	85 %	82 %	77 %
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	105	102	95

Lähde: Kyselylomakevastaukset ja valituksen tekijöiden toimittamat tiedot.

- (77) Tuotanto vaihteli tarkastelujakson aikana. Se kasvoi vuosien 2011 ja 2013 välisenä aikana mutta väheni vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tuotantomäärä kasvoi kaiken kaikkiaan 7 prosenttia tarkastelujakson aikana.
- (78) Tuotantokapasiteetti nousi 12 prosenttia tarkastelujakson aikana.
- (79) Koska tuotantokapasiteetti kasvoi enemmän kuin tuotannon määrä, kapasiteetin käyttöaste laski 5 % tarkastelujakson aikana.
- (80) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kaikki kotitalousfolion tuottajat pystyvät tuottamaan myös muunlaista foliota eli jatkojalostusfoliota ja että ne käyttävät samoja koneita molempien folioiden tuottamiseen. Tämän perusteella vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin tuotannonalan kapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta koskevat tiedot ovat kotitalousfolion osalta vääristyneitä.

- (81) Vaikka on totta, että monet unionin tuottajat tuottivat sekä kotitalousfoliota ja jatkojalostusfoliota, tutkimus osoitti, että suurin otokseen valittu unionin tuottaja tuotti yksinomaan kotitalousfoliota. Muiden otokseen valittujen unionin tuottajien tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste perustuivat todellisiin lukuihin, minkä vuoksi se, että ne tuottivat myös jatkojalostusfoliota, ei vaikuttanut ilmoitettuihin kotitalousfolion kokonaistuotantokapasiteettiin tai kapasiteetin käyttöasteeseen. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että otokseen valittujen unionin tuottajien tuotannossa mainitun kahden foliolajin tuotantosuhde oli vakaa. Sen vuoksi väite hylättiin tässä vaiheessa.

4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

- (82) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Myyntimäärä ja markkinaosuus unionin markkinoilla

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (tonnia)	[41 007–45 870]	[41 007–49 081]	[42 647–52 292]	[41 827–50 457]
Indeksi (2011 = 100)	100	[100–107]	[104–114]	[102–110]
Markkinaosuus	55 %	53 %	49 %	47 %

Lähde: Kyselylomakevastaukset, Eurostat ja valituksen tekijöiden toimittamat tiedot.

- (83) Kotitalousfolion myyntimäärä kasvoi hieman tarkastelujaksolla. Myyntimäärä kasvoi eniten vuosina 2011–2013 eli 4–14 prosenttia. Tutkimusajanjakson aikana myyntimäärä laski; kaiken kaikkiaan myyntimäärä kasvoi tarkastelujakson aikana 2–10 prosenttia. Kun otetaan huomioon samanaikainen kulutuksen kasvu ja tuonnin kasvu muun muassa Venäjältä, myyntimäärien kasvusta huolimatta unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni vuoden 55 prosentista tutkimusajanjakson 47 prosenttiin, eli myyntimäärä laski 8 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana. Unionin tuotannonalan markkinaosuuden pieneneminen osui samaan aikaan Venäjän tulevan tuonnin markkinaosuuden kasvun kanssa, kuten 64 kappaleessa selostetaan.

4.2.3 Kasvu

- (84) Vaikka unionin kulutus lisääntyi tarkastelujaksolla 17–28 prosenttia, unionin tuotannonalan myyntimäärä laski 2–10 prosenttia, mikä merkitsi 8 prosenttiyksikön markkinaosuuden menetystä.

4.2.4 Työllisyys ja tuottavuus

- (85) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6

Työllisyys ja tuottavuus

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä	769	787	758	781
Indeksi (2011 = 100)	100	102	99	102
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	58	59	64	61
Indeksi (2011 = 100)	100	102	112	105

Lähde: Kyselylomakevastaukset ja valituksen tekijöiden toimittamat tiedot.

- (86) Unionin tuotannonalan työllisyys vaihteli tarkastelujaksolla, yleisesti ottaen se kasvoi 2 prosenttia.
- (87) Vuosina 2011–2013 tuottavuus parani, koska tuotanto kasvoi enemmän kuin työllisyys, kuten 77 kappaleessa esitetystä taulukosta 4 käy ilmi. Vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tuottavuus laski 7 prosenttia mutta pysyi korkeammalla tasolla kuin tarkastelujakson alussa vuonna 2011.

4.2.5 Polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

- (88) Polkumyyntimarginaali on selvästi vähimmäistasoa korkeampi. Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin vaikutus unionin tuotannonalaan on merkittävä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.
- (89) Unionin tuotannonala oli edelleen elpymässä Kiinasta, Brasiliasta ja Armeniasta peräisin olevan saman tuotteen polkumyynnin vaikutuksista. Näihin toimenpiteisiin kohdistuu samanaikaisesti meneillään oleva tarkastelua koskeva tutkimus perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kuten 3 kappaleessa mainitaan.

4.3 Mikrotaloudelliset indikaattorit

4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

- (90) Unionin tuotannonalan keskimääräiset myyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Keskimääräiset myyntihinnat

	2011	2012	2013	Tutkimusajan-jakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa (euroa/tonni)	2 932	2 714	2 705	2 597
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	93	92	89
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	2 995	2 794	2 699	2 651
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	93	90	89

Lähde: kyselylomakevastaukset.

- (91) Unionin tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta etuyhteydettömille asiakkaille unionissa laski koko ajan ja kaiken kaikkiaan 11 prosenttia tarkastelujakson aikana.
- (92) Unionin tuotannonalan yksikkökohtaiset tuotantokustannukset pysyivät kuitenkin korkeampina kuin sen keskimääräiset myyntihinnat, eikä unionin tuotannonalan myyntihinta pystynyt kattamaan tuotantokustannuksia vuotta 2013 lukuun ottamatta. Unionin tuotannonala ei kyennyt nostamaan myyntihintoja Venäjältä tulevan polkumyynnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi.
- (93) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin tuotannonalan myyntihintojen kehitys seurasi alumiinin hintaa Lontoon metallipörssissä (London Metal Exchange), minkä vuoksi Venäjältä tulevan tuonnin hinnoilla ei ollut vaikutusta unionin tuotannonalan myyntihintoihin. Näiden osapuolten mukaan ei siksi voida katsoa, että Venäjältä tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan myyntihinnat. Tutkimuksessa kävi ilmi, että

unionin tuotannonalan myyntihinnat noudattivat samaa suuntausta kuin alumiinin hinnat Lontoon metallipörssissä. Tämä ei kuitenkaan vaikuta siihen, että Venäjältä tulevan tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan myyntihinnat ja aiheuttivat näin hintapainetta unionin markkinoilla, minkä vuoksi unionin tuotannonala ei voinut nostaa myyntihintaansa tasolle, joka olisi kattanut tuotantokustannukset. Väite olisi näin ollen hylättävä.

4.3.2 Työvoimakustannukset

- (94) Unionin tuotannonalan keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2011	2012	2013	Tutkimusajan- jakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	21 692	22 207	20 603	20 594
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	102	95	95

Lähde: kyselylomakevastaukset.

- (95) Vuoden 2011 ja tutkimusajanjakson välillä otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti alenivat 5 prosenttia. Työvoimakustannukset nousivat ensin 2 prosenttia vuosien 2011 ja 2012 välillä, laskivat vuosien 2012 ja 2013 välillä ja pysyivät sen jälkeen vakaana tutkimusajanjakson aikana.

4.3.3 Varastot

- (96) Unionin tuotannonalan varastot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Varastot

	2011	2012	2013	Tutkimusajan- jakso
Loppuvarastot	1 931	1 999	2 133	2 085
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	104	110	108
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	5 %	5 %	5 %	5 %
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	100	100	100

Lähde: kyselylomakevastaukset.

- (97) Varastoja ei voida pitää tällä alalla merkittävänä vahinkoindikaattorina, koska tuotanto ja myynti perustuvat pääasiassa tilauksiin, joten tuottajat pitävät yleensä varastot pieninä. Siksi varastoja koskeva kehitys esitetään vain tiedoksi.
- (98) Kaiken kaikkiaan loppuvarastot kasvoivat tarkastelujaksolla 8 prosenttia. Varastot kasvoivat ensin vuosien 2011 ja 2013 välillä 10 prosenttia, ja vuoden 2013 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana ne pienenevät hieman. Loppuvarastojen osuus prosentteina tuotannosta pysyi vakaana koko tarkastelujakson ajan.

4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (99) Unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2011	2012	2013	Tutkimusajan-jakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	- 2,2 %	- 2,9 %	0,2 %	- 2,1 %
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	65	209	104
Kassavirta (euroa)	1 505 960	2 909 820	3 365 140	1 962 349
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	193	223	130
Investoinnit (euroa)	3 271 904	5 404 990	4 288 862	4 816 442
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	165	131	147
Investointien tuotto	- 4 %	- 5 %	0 %	- 3 %
<i>Indeksi (2011 = 100)</i>	100	60	209	108

Lähde: kyselylomakevastaukset.

- (100) Komissio määrittäi otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Tarkastelujaksolla unionin tuotannonala oli tappiollinen lukuun ottamatta vuotta 2013, jolloin sen voittomarginaali oli hieman yli kannattavuusrajan. Kannattavuus laski vuosien 2011 ja 2012 välillä, lisääntyi vuonna 2013, mutta laski jälleen tutkimusajanjaksolla, jolloin se oli samalla tasolla kuin vuonna 2011. Kaiken kaikkiaan kannattavuus nousi 4 prosenttia tarkastelujaksolla, mikä vastaa 0,1 prosenttiyksikön kasvua mutta ei antanut unionin tuotannonalalle mahdollisuutta saada voittoa tutkimusajanjakson aikana. Tämä kehitys johtui pääasiassa Venäjältä unioniin polkumyynnihinnoin tulevan tuonnin aiheuttamasta hintapaineesta ja siitä, että kyseisen tuonnin hinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat, minkä vuoksi unionin tuotannonala ei voinut nostaa myyntihintojaan niin, että ne olisivat kattaneet tuotantokustannukset.
- (101) Nettokassavirta on unionin tuotannonalan kyky rahoittaa itse toimintaansa. Kassavirta vaihteli tarkastelujakson aikana suuntauksen ollessa nouseva. Kaiken kaikkiaan nettokassavirta kasvoi tarkastelujaksolla 30 prosenttia. On kuitenkin huomattava, että absoluuttisina arvoina kassavirta pysyi alhaisella tasolla verrattuna kyseessä olevan tuotteen kokonaisliikevaihtoon.
- (102) Investoinnit kasvoivat tarkastelujaksolla 47 prosenttia. Investoinnit kasvoivat 65 prosenttia vuodesta 2011 vuoteen 2012, vähenivät vuonna 2013 ja kasvoivat taas tutkimusajanjakson aikana. Ne olivat pääasiassa investointeja, joita tarvittiin uusien koneiden hankkimiseksi ja jotka pysyivät melko alhaisella tasolla tutkimusajanjaksolla kokonaisliikevaihtoon verrattuna.

- (103) Investointien tuotolla tarkoitetaan voittoa ilmaistuina prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Kuten muutkin taloudelliset indikaattorit, investointien tuotto samankaltaisen tuotteen tuotannosta ja myynnistä oli negatiivinen vuodesta 2011 alkaen, paitsi vuonna 2013, jolloin se oli 0 prosenttia, seuraten kannattavuuden suuntausta. Kaiken kaikkiaan investointien tuotto pieneni tarkastelujaksolla 8 prosenttia.
- (104) Siltä osin kuin on kyse pääoman saannista, otokseen valittujen unionin tuottajien heikentynyt kyky kerryttää käteisvaroja samankaltaisen tuotteen osalta heikensi niiden taloudellista tilannetta vähentämällä tulorahoitusta. Tutkimuksessa todettiin, että pääoman saanti heikkeni kaiken kaikkiaan tarkastelujaksolla.

5. Vahinkoa koskevat päätelmät

- (105) Monet vahinkoindikaattorit kehittivät negatiiviseen suuntaan. Kannattavuudesta todettiin, että tuotannonalan toiminta oli tappiollista lähes koko tarkastelujakson ajan, lukuun ottamatta vuotta 2013, jolloin tuotannonala toimi hieman kannattavuusrajan yläpuolella. Tutkimusajanjakson aikana unionin tuotannonalan tappiot olivat - 2,1 prosenttia. Myyntihinnat laskivat tarkastelujakson aikana 11 prosenttia. Vaikka myös yksikkökustannukset laskivat 11 prosenttia, ne pysyivät kuitenkin korkeammalla tasolla kuin keskimääräiset myyntihinnat koko tarkastelujakson ajan vuotta 2013 lukuun ottamatta. Unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 8 prosenttiyksikköä eli vuoden 55 prosentista tutkimusajanjakson 47 prosenttiin.
- (106) Jotkin vahinkoindikaattorit kehittivät tarkastelujaksolla positiivisesti. Tuotantomäärä kasvoi 7 prosenttia ja tuotantokapasiteetti 12 prosenttia tarkastelujakson aikana. Kasvu ei kuitenkaan vastannut kulutuksen kasvua, joka oli paljon suurempi, 17–28 prosenttia tarkastelujakson aikana. Myyntimäärä kasvoi tarkastelujakson aikana 2–10 prosenttia. Koska markkinoiden kulutus lisääntyi, tämä ei tarkoittanut markkinaosuuden kasvua, vaan markkinaosuus pieneni 8 prosenttiyksikköä. Investoinnit lisääntyivät tarkastelujakson aikana 47 prosenttia. Ne liittyivät uusien koneiden hankkimiseen ja pysyivät suhteellisen alhaisina tutkimusajanjaksolla. Niinikään kassavirta lisääntyi tarkastelujaksolla 30 prosenttia mutta pysyi alhaisella tasolla. Nämä myönteiset kehityssuuntaukset eivät sen vuoksi sulje pois vahingon olemassaolon mahdollisuutta.
- (107) Venäjän viranomaiset väittivät, että julkisesti saatavilla olevien rahoitusasiakirjojen analyysin perusteella merkittävää vahinkoa ei ole aiheutunut. Tämä on kuitenkin ristiriidassa tutkimuksen tulosten kanssa, jotka perustuvat tosiasiallisiin todennettuihin tietoihin kotitalousfoliota valmistavasta unionin tuotannonalasta. On totta, että jotkin unionin tuottajat eivät tuottaneet yksinomaan kotitalousfoliota, minkä vuoksi julkisesti saatavilla olevista asiakirjoista ei saada kuvaa kotitalousfoliota valmistavan unionin tuotannonalan todellisesta tilanteesta. Sen vuoksi perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaiset päätelmät unionin tuotannonalan taloudellisesta tilanteesta eivät voi perustua julkisesti saatavilla oleviin asiakirjoihin vaan niiden on perustuttava tutkimuksessa saatuihin yksityiskohtaisempiin ja todennettuihin tietoihin. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (108) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

E. SYY-YHTEYS

- (109) Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei muiden tekijöiden kuin Venäjältä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Nämä tekijät ovat:
- a) muista unionin ulkopuolisista maista tulevan tuonnin vaikutukset
  - b) unionin kulutuksen kehittyminen c) unionin tuotannonalan vientitulo
  - d) unionin tuotannonalan toiminta alumiinin jatkojalostusfolioiden markkinoilla
  - e) raaka-ainekustannukset.

1. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset

- (110) Todetakseen syy-yhteyden Venäjältä polkumyynnillä tapahtuneen kotitalousfolion tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä komissio analysoi tutkimuksen kohteena olevan tuonnin määrän ja hintatason sekä sen, missä määrin ne olivat vaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.
- (111) Tutkimus osoitti, että Venäjältä polkumyynnillä alhaiseen hintaan tapahtuneen tuonnin määrä kasvoi tarkastelujakson aikana 35–45 prosenttia, jolloin kyseisen tuonnin markkinaosuus kasvoi samana ajanjaksona noin 5 prosenttiyksikköä. Kasvu tapahtui samaan aikaan kuin unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 8 prosenttiyksikköä.
- (112) Samaan aikaan Venäjältä tulevan tuonnin hinnat aiheuttivat hintapainetta unionin markkinoilla. Sen hinnat laskivat 2–8 prosenttia tarkastelujaksolla ja alittivat unionin tuotannonalan tappiolliset myyntihinnat keskimäärin 3–7 prosentilla, mikä johti 12 prosentin alittavuuden marginaaliin. Vaikka tämä on jo sinänsä merkittävää, hinnan alittavuutta on tarkasteltava ottaen huomioon, että unionin tuotannonalan hinnat olivat tutkimusajanjakson aikana pääosin alhaisemmat kuin tuotantokustannukset. Unionin tuotannonalan oli laskettava hintojaan tarkastelujakson aikana, jotta se ei olisi menettänyt markkinaosuuttaan entisestään.
- (113) On todettava myös, että Venäjältä tuleva tuonti valtasi suureksi osaksi Brasiliasta ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuudet sen jälkeen, kun näistä maista tulevassa tuonnissa otettiin käyttöön polkumyymntitoimenpiteet, ja että unionin tuotannonala ei pystynyt täysin toipumaan näiden maiden aiemmin harjoittamasta polkumyynnistä. Tämä johti unionin tuotannonalan kärsimisiin tappioihin vuodesta 2011 tutkimusajanjaksolle lukuun ottamatta vuotta 2013, jolloin kannattavuus oli hieman positiivinen, mutta edelleen alhaisempi kuin 5 prosentin voittotavoite (ks. 176 ja 177 kappale).
- (114) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Venäjältä tulevan tuonnin kasvu johtuu Kiinan, Brasilian ja Armenian vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta, koska se paransi kolmansien maiden, myös Venäjän, pääsyä unionin markkinoille.
- (115) Tutkimus osoitti, että Venäjän vienti tosiaankin korvasi suuressa määrin Kiinan ja Brasilian markkinaosuudet unionissa. Venäjältä tuleva tuonti tapahtui kuitenkin polkumyymntihinnoin, jotka alittivat unionin tuotannonalan myyntihinnat, ja kasvu tapahtui samaan aikaan kuin unionin tuotannonalan tilanne heikkeni. Tämän perusteella Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on selvä syy-yhteys, eikä sillä ole merkitystä, lisääntyikö tuonti Venäjältä vain siitä syystä, että muista kolmansista maista peräisin olevaan tuontiin alettiin soveltaa polkumyymntitoimenpiteitä. Siksi väite hylättiin tässä vaiheessa. Vaikka Kiinasta, Brasiliasta ja Armeniasta peräisin olevassa tuonnissa käyttöön otetuilla toimenpiteillä olisikin ollut vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen, se olisi kuitenkin ainoastaan välillinen syy eikä sitä voida pitää perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuna 'muuna tekijänä'. Tutkimuksessa kävi ilmi, että nimenomaan Venäjältä polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli vahingon aiheuttaja. Tällainen tulkinta on yhdenmukainen unionin tuomioistuimen asiassa C-638/11 P Euroopan unionin neuvosto v. Gul Ahmed Textile Mills Ltd 14 päivänä marraskuuta 2013 antaman tuomion kanssa.
- (116) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli tässä vaiheessa siihen johtopäätökseen, että unionin tuotannonalan vahingollinen tilanne osui samaan aikaan kuin Venäjältä polkumyymntihinnoin tapahtuva tuonti kasvoi merkittävästi ja että Venäjältä tulevalla tuonnilla oli ratkaiseva rooli unionin tuotannonalalle tutkimusajanjaksolla aiheutuneessa merkittävässä vahingossa ja siinä, että unionin tuotannonala ei pystynyt toipumaan aiemmista vahingoista.

2. Muiden tekijöiden vaikutukset

2.1 Muista unionin ulkopuolisista maista tulevan tuonnin vaikutukset

- (117) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Tuonti muista kolmansista maista

Maa		2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Kiina	Määrä (tonnia)	[2 843–3 205]	[967–1 378]	[1 137–1 603]	[1 222–1 699]
	Indeksi (2011 = 100)	100	[34–43]	[40–50]	[43–53]
	Markkinaosuus	4 %	1 %	1 %	2 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 251	2 417	2 306	2 131
	Indeksi (2011 = 100)	100	107	102	95
Turkki	Määrä (tonnia)	[5 120–6 100]	[8 090–10 553]	[11 213–14 213]	[11 520–14 579]
	Indeksi (2011 = 100)	100	[158–173]	[219–233]	[225–239]
	Markkinaosuus	7 %	11 %	13 %	13 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 950	2 743	2 710	2 571
	Indeksi (2011 = 100)	100	93	92	87
Muut kolmannet maat	Määrä (tonnia)	[3 100–3 750]	[279–750]	[1 891–3 000]	[3 162–4 313]
	Indeksi (2011 = 100)	100	[9–20]	[61–80]	[102–115]
	Markkinaosuus	4 %	1 %	2 %	4 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 878	2 830	2 687	2 406
	Indeksi (2011 = 100)	100	98	93	84
Tuonti yhteensä	Määrä (tonnia)	[31 200–38 900]	[33 696–45 513]	[42 120–58 325]	[42 744–60 684]
	Indeksi (2011 = 100)	100	[108–117]	[135–150]	[137–156]
	Markkinaosuus	45 %	47 %	51 %	53 %
	Keskimääräinen hinta (euroa/tonni)	2 512	2 452	2 399	2 360
	Indeksi (2011 = 100)	100	98	95	94

Lähde: Eurostat ja kyselylomakevastaukset.

- (118) Kiinasta ja Brasiliasta tulevaan tuontiin sovelletaan tällä hetkellä polkumyyntitulleja. Tarkastelujakson aikana Brasiliasta ei ollut lainkaan tuontia unioniin. Kiinasta tulevan tuonnin määrä pieneni 47–57 prosenttia ja vastaavasti markkinaosuus 4 prosentista 2 prosenttiin eli 2 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana. Sekä tuonnin määrä että markkinaosuus pysyivät tarkastelujakson aikana alhaisella tasolla. Kiinasta tulevan tuonnin hinnat laskivat tarkastelujaksolla merkittävästi eli 5 prosenttia. On huomattava, että noin 75 prosenttia Kiinasta tulevasta kokonaistuonnista tutkimusajanjaksolla saapui unionin markkinoille sisäisen jalostusmenettelyn puitteissa, siis ilman polkumyyntitulleja. Tämä tuonti, jonka markkinaosuus oli yli 1 prosentti, kilpaili suoraan unionin tuotannonalan myynnin kanssa ja sen hinnat alittivat unionin hinnat noin 13 prosentilla.

- (119) Tarkastelujakson aikana tuonnin määrä Turkista kasvoi 125–139 prosenttia ja markkinaosuus kasvoi noin 7 prosentista 13 prosenttiin. Turkista tulevan tuonnin hinnat laskivat tarkastelujakson aikana 13 prosenttia mutta pysyivät korkeampina kuin muista kolmansista maista tulevan tuonnin hinnat, mukaan lukien Venäjä ja Kiina, ja olivat tutkimusajanjakson aikana samalla tasolla kuin unionin tuotannonalan hinnat.
- (120) Kaiken kaikkiaan tuonti muista kolmansista maista kasvoi 2–15 prosenttia. Koska unionin kulutus kuitenkin kasvoi, niiden yhteenlaskettu markkinaosuus laski vuoden 2011 4 prosentista noin 2 prosenttiin vuonna 2013 ja kasvoi sitten 4 prosenttiin tutkimusajanjakson loppuun mennessä. Tuontihinnat olivat alemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat, lukuun ottamatta vuotta 2012.
- (121) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että tuonti Kiinasta – vaikka se oli vähäistä – vaikutti osaltaan unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, mutta se ei kuitenkaan poista syy-yhteyttä Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä. Lisäksi katsotaan, että Turkista tuleva tuonti on saattanut vaikuttaa osaltaan unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, mutta se ei kuitenkaan poista syy-yhteyttä Venäjältä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä, kun otetaan huomioon kyseisen tuonnin vähäinen määrä ja Venäjän tuontia korkeammat hinnat.
- (122) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että unionin tuotannonalan kärsimän merkittävän vahingon on katsottava johtuvan Turkista ja Etelä-Koreasta tulevasta tuonnista. Turkin osalta todettiin, että tuonti on voinut osaltaan vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, mutta se ei kuitenkaan poista syy-yhteyttä Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon väliltä. Etelä-Korean osalta kyseinen osapuoli väitti, että tuonti tapahtui vuonna 2011 voimaan tulleen EU:n ja Etelä-Korean vapaakauppasopimuksen ⁽¹⁾ puitteissa. Tuonti Etelä-Koreasta oli kuitenkin lähes olematonta koko tarkastelujakson ajan. Tästä syystä väitteet hylättiin tässä vaiheessa.

2.2 Unionin kulutuksen kehittyminen

- (123) Unionin kulutus kasvoi tarkastelujakson aikana merkittävästi, 17–28 prosenttia. Tämä kasvu näkyy lähinnä tuonnin kasvuna, sillä unionin tuotannonalan myynti kasvoi tarkastelujaksolla vain vähän ja sen markkinaosuus pieneni noin 8 prosenttiyksikköä. Samaan aikaan Venäjältä tuleva tuonti pystyi ottamaan haltuunsa noin 5 prosenttiyksikköä markkinaosuudesta. Näin ollen todettiin, että kulutuksen kehitys ei vaikuttanut unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.
- (124) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Venäjältä tuleva tuonti ei lisääntynyt merkittävästi eikä sillä ollut vahingollista vaikutusta, koska Venäjän tuonnin kehitys yksinkertaisesti seurasi kulutuksen kehitystä, kun taas unionin tuotannonala kasvatti jatkojalostusfolion myyntiään kotitalousfolion kustannuksella.
- (125) Kuten 132 kappaleessa selitetään, väite, jonka mukaan unionin tuotannonala kasvatti jatkojalostusfolion myyntiään kotitalousfolion kustannuksella, ei vahvistunut tutkimuksen aikana, ja sen vuoksi väite hylätään. Tutkimuksessa todettiin, että Venäjältä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kasvu aiheutti hintapainetta unionin markkinoilla. Tässä yhteydessä ei pidetty olennaisena sitä, että tuonti Venäjältä noudatti samaa suuntausta kuin kulutus. Näin ollen väite hylättiin.

2.3 Unionin tuotannonalan vientitulos

- (126) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli unionin tuotannonalan heikko vientitulos.

⁽¹⁾ EU:n ja Etelä-Korean välinen vapaakauppasopimus (EUVL L 127, 14.5.2011).

(127) Unionin tuotannonalan viennin määrä kehittyi tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 14

Unionin tuotannonalan vientitoiminta

	2011	2012	2013	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä	813	1 351	1 159	1 182
Indeksi (2011 = 100)	100	166	143	145
Keskimääräinen yksikköhinta (euroa/tonni)	3 061	2 810	2 897	2 806
Indeksi (2011 = 100)	100	92	95	92

Lähde: Kyselyvastaukset ja valituksen tekijöiden toimittamat tiedot.

(128) Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalan vienti kolmansiin maihin pysyi alhaisella tasolla verrattuna unionin tuotannonalan myyntiin unionin markkinoilla, vaikka se lisääntyikin tarkastelujaksolla. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että otokseen valittujen unionin tuottajien vientihinta oli korkeampi kuin keskimääräinen yksikkömyyntihinta unionissa ja suurempi kuin tuotantokustannukset. Lisäksi 99 kappaleessa esitetyt tiedot unionin tuotannonalan kannattavuudesta koskevat ainoastaan samankaltaisen tuotteen myyntiä unionin markkinoilla, eikä tässä analyysissä näin ollen otettu huomioon unionin tuotannonalan muihin kolmansiin maihin suuntautuvan vientimyynnin mahdollista vaikutusta. Tämän vuoksi väite hylättiin.

2.4 Unionin tuotannonalan toiminta jatkojalostusfolioiden markkinoilla

(129) Jotkin unionin tuottajat tuottivat sekä kotitalous- että jatkojalostusfoliota. Jatkojalostusfolio on eri tuote kuin kotitalousfolio, ja sitä käytetään eri tarkoituksiin. Kuten 80 kappaleessa todetaan, kotitalousfoliota ja jatkojalostusfoliota valmistetaan kuitenkin samoissa tiloissa ja samoilla laitteilla. Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että unionin tuotannonala lisäsi houkuttelevamman jatkojalostusfolion tuotantoa ja myyntiä kotitalousfolion kustannuksella, ja siksi mahdolliset kotitalousfolion myyntimäärän väheneminen ja markkinaosuuden menetys johtuisivat pikemmin tästä tuotannon muutoksesta kuin Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion tuonnin lisääntymisestä.

(130) Vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli jatkojalostusfoliomarkkinoiden negatiivinen kehitys, minkä suhteen unionin tuotannonala väitti kärsivänsä vahinkoa Kiinasta peräisin olevan kyseisen tuotteen tuonnin vuoksi, jota koskevan polkumyynninmenettelyn komissio aloitti joulukuussa 2014 ⁽¹⁾.

(131) Tutkimuksessa ilmeni, että unionin jatkojalostusfolion ja kotitalousfolion tuottajat eivät ole täsmälleen samat, vaikka päällekkäisyyttä esiintyykin. Unionin suurin otokseen valittu kotitalousfolion tuottaja tuotti yksinomaan kotitalousfoliota, kun taas muiden otokseen valittujen unionin tuottajien jatkojalostusfolion ja kotitalousfolion tuotanto- ja myyntimäärien keskinäinen suhde pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujakson aikana. Tutkimus ei näin ollen vahvistanut väitteitä, joiden mukaan unionin tuotannonala siirtyi kotitalousfolion tuotannon sijaan tuottamaan jatkojalostusfoliota. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuottajat, jotka tuottavat sekä kotitalous- että jatkojalostusfoliota, eivät pysty helposti siirtymään yhden tuotteen valmistuksesta toisen tuotteen valmistukseen, koska tehokkuuden maksimoimiseksi molempia tuotteita on tuotettava tietty määrä.

(132) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että Kiinasta peräisin olevan jatkojalostusfolion tuonti vaikutti unionin tuotannonalan yleiseen tilanteeseen ja aiheutti siten unionin tuotannonalalle merkittävää vahinkoa kotitalousfolion

⁽¹⁾ Ilmoitus tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 444, 12.12.2014, s. 13).

osalta. Edellä 71–107 kappaleessa esitetyssä vahinkoanalyysissä ja 108 kappaleessa esitetyissä päätelmissä todetaan kuitenkin, unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko liittyi yksinomaan kotitalousfolion tuotantoon ja myyntiin. Tästä syystä jatkojalostusfolion tuotantoon ja myyntiin liittyvän väitetyn vahingon vaikutus sellaisiin unionin tuottajiin, jotka tuottavat sekä kotitalous- että jatkojalostusfoliota, ei sisälly edellä mainittuun vahinkoanalyysiin. Tämän vuoksi hylätään tässä vaiheessa.

2.5 Raaka-ainekustannukset

- (133) Kotitalousfolion valmistuksen tärkein raaka-aine on alumiini, ja sen osuus unionin tuotannonalan tuotantokustannuksista tutkimusajanjakson aikana oli noin 75 prosenttia.
- (134) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin tuotannonala oli epäedullisemmässä asemassa, koska se ei ollut vertikaalisesti integroitunut ja sen oli ostettava alumiinia. Lisäksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että alumiinin hinnat ovat unionissa korkeammat muokkaamatonta alumiinia koskevien voimassa olevien tullien (3–6 %) vuoksi, mikä nostaa EU:n sisäistä palkkiota, joka on osa metallin hintaa ja näin ollen osa alumiinin hintaa.
- (135) Maailmanlaajuinen alumiinin viitehinta noteerataan Lontoon metallipörssissä. Palkkiot ovat Lontoon metallipörssin käteishintaan lisättävä lisämaksu; nämä muodostavat yhdessä lopullisen hinnan, joka alumiinin hankkimisesta maksetaan sulattajille tai välittäjille. Lontoon metallipörssin hinnat laskivat tarkastelujaksolla yli 20 prosenttia. Lisämaksu sen sijaan nousi yli kaksinkertaiseksi. Kun otetaan kuitenkin huomioon alumiinin kokokustannus eli pörssihinta ja lisämaksu yhdessä, alumiinin kustannukset laskivat tarkastelujaksolla noin 11 %.
- (136) Tutkimus osoitti, että sekä unionin tuotannonalan että venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan kustannukset kotitalousfolion valmistuksen raaka-aineen hankkimiseksi olivat vertailukelpoisia, koska kyseisen raaka-aineen hinnat niin Venäjällä ja Euroopan unionin markkinoillakin ovat suoraan sidoksissa Lontoon metallipörssiin. Näin ollen 134 kappaleessa esitetyt väitteet olisi hylättävä. Vaikka sekä unionin tuotannonalan myyntihinnat että Venäjän tuontihinnat laskivat kotitalousfolion osalta Lontoon metallipörssissä noteeratun alumiinin hintakehityksen johdosta, tutkimuksessa todettiin, että Venäjältä tulevan kotitalousfolion tuonnin hinnat olivat tarkastelujaksolla jatkuvasti alhaisemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat ja alittivat ne tutkimusajanjaksolla 3–7 prosenttia. Kuten 92 kappaleessa mainitaan, tutkimuksessa kävi ilmi, että vaikka unionin tuotannonalan tuotannon yksikkökustannukset pienenevätkin, myyntihinnat eivät kattaneet kotitalousfolion tuotannon yksikkökustannuksia polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttaman hintapaineen vuoksi. Väite olisi näin ollen tässä vaiheessa hylättävä.

3. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (137) Edellä esitetty analyysi osoittaa, että Venäjältä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja markkinaosuus kasvoivat huomattavasti tarkastelujaksolla ja että samana aikana tuontihinnat laskivat.
- (138) Markkinaosuuden kasvu tapahtui samaan aikaan kuin merkittävä lasku unionin tuotannonalan markkinaosuudessa. Koska tuonti aiheutti hintapainetta unionin markkinoilla, unionin tuotannonala ei voinut nostaa myyntihintojaan kannattavalle tasolle yksikkökohtaisten tuotantokustannusten laskusta huolimatta, mikä aiheutti unionin tuotannonalalle tappiota. Tämän seurauksena unionin tuotannonala ei pystynyt täysin toipumaan aiemman Brasiliasta, Kiinasta ja Armeniasta peräisin olleen polkumyynnin vaikutuksista, vaan kärsi merkittävää vahinkoa tutkimusajanjakson aikana.
- (139) Komissio erotti kaikki tiedossa olleet tekijät, joilla oli vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen, ja niiden vaikutukset polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista. Tällaisia tekijöitä olivat esimerkiksi muista kolmansista maista tapahtuneen tuonnin vaikutus, unionin kulutuksen kehitys, unionin tuotannonalan vientitulos, unionin tuotannonalan toiminta jatkojalostusfoliomarkkinoilla ja raaka-ainekustannukset.
- (140) Näiden tekijöiden tarkastelu osoitti, että erityisesti Turkista ja Kiinasta peräisin oleva tuonti on voinut vaikuttaa unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon. Koska kuitenkin Turkista tulevan tuonnin hinnat olivat korkeammat ja määrät pienemmät ja tuonti Kiinasta oli vähäistä, pääteltiin, että nämä tekijät eivät voineet poistaa todettua syy-yhteyttä Venäjältä polkumyynnillä tulevan tuonnin ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon väliltä.

- (141) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoi tässä vaiheessa, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä oli asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti eivätkä muut tekijät yksin tai yhdessä tarkasteltuina poistaneet syy-yhteyttä. Vahinko koostuu pääasiassa taloudellisista tappioista ja markkinaosuuden pienenemisestä unionin markkinoilla.

F. UNIONIN ETU

1. Alustava huomio

- (142) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti komissio tutki, voisiko se selkeästi todeta toimenpiteiden käyttöönoton unionin edun vastaiseksi tässä tapauksessa siitä huolimatta, että vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin esiintyminen on määritetty. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, kauppiaiden, tuojien ja käyttäjien edut.

2. Unionin tuotannonalan etu

- (143) Tutkimuksessa vahvistettiin, että unionin tuotannonala ei pystynyt täysin toipumaan aiemmasta polkumyynnistä ja että sille aiheutui merkittävää vahinkoa, joka johtui asianomaisesta maasta peräisin olevasta polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista tutkimusajanjakson aikana. Tärkeimmät vahinkoindikaattorit, etenkin markkinaosuus ja kannattavuus, kehittyivät negatiivisesti.
- (144) Toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen tuontihintojen odotetaan nousevan ja unionin tuotannonalan vapautuvan hintapaineesta, jota polkumyynnillä tapahtuva tuonti tällä hetkellä aiheuttaa. Unionin tuotannonalan pitäisi näin ollen pystyä nostamaan hintojaan tuotantokustannusten kattamiseksi ja saavuttamaan asteittain kannattava taso. Lisäksi unionin tuotannonala pystyy lisäämään myyntimääräänsä ja nostamaan markkinaosuuttaan unionin markkinoilla.
- (145) Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, unionin tuotannonalan tilanne heikkenee hyvin todennäköisesti entisestään erityisesti tutkimusajanjakson aikana syntyneiden tappioiden ja Venäjältä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvan hintapaineen jatkumisen vuoksi. Markkinaosuutta menetetään lisää ja unionin tuotannonalan asiakkaiden uskotaan siirtyvän vähitellen hyödyntämään Venäjältä tulevaa halpatuontia. Lisäksi polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttama hintapaine estää unionin tuotannonalaa nostamasta hintojaan, koska sen on vastattava Venäjältä tulevan tuonnin alhaisempaan hintatasoon. Tällaisessa tapauksessa unionin tuotannonalalle aiheutuisi edelleen merkittäviä tappioita.
- (146) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että ilman Venäjän aiheuttamaa kilpailua, unionin tuotannonala todennäköisesti muuttuu tehottomammaksi ja menettää kilpailukykyä maailmanlaajuisilla markkinoilla. Lisäksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet johtaisivat maailmanmarkkinoiden vääristymiseen.
- (147) Ensinnäkin polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena on ainoastaan palauttaa tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa, ei estää Venäjältä oikeudenmukaisilla hinnoilla tapahtuvaa tuontia unionin markkinoille. Toiseksi vientiä harjoittava tuottaja ei selittänyt, missä määrin polkumyynnit vääristäisivät maailmanlaajuisista kilpailua, eikä se myöskään selittänyt, missä määrin niillä voisi olla vaikutusta unionin tuotannonalan tehokkuuteen. Näin ollen väitteitä ei perusteltu riittävästi. Sitä vastoin tutkimuksessa osoitettiin, että polkumyyntitoimenpiteet antaisivat unionin tuotannonalalle mahdollisuuden nostaa myyntihintojaan ja lisätä kannattavuuttaan sekä myyntimääriään unionin markkinoilla. Tästä syystä väitteet hylättiin tässä vaiheessa.
- (148) Vientiä harjoittava tuottaja väitti vielä, että kotitalousfolion kysyntä on hyvin joustavaa ja toimenpiteiden käyttöönoton myötä monet kuluttajat saattavat siirtyä käyttämään vaihtoehtoisia tuotteita, kuten polyeteenikalvoa. Tämän vuoksi toimenpiteet eivät lisää unionin tuotannonalan myyntimääriä vaan pikemmin vähentävät niitä. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että kotitalousfolion korvaaminen vaihtoehtoisilla pakkausmateriaaleilla on erittäin vaikeaa kotitalousfolion ominaispiirteiden, kuten lämmönvastustuskyvyn ja valosuojan, vuoksi. Väite olisi näin ollen tässä vaiheessa hylättävä.
- (149) Sen vuoksi tässä vaiheessa tultiin siihen johtopäätökseen, että polkumyynitullien käyttöönotto olisi unionin tuotannonalan edun mukaista.

3. Tuojien/kauppiaiden etu

- (150) Yksikään kauppaan osallistuva yritys, eli kotitalousfoliota tässä muodossa tuova ja jälleenmyyvä yritys, ei ilmoittautunut vireillepanoilmoituksen julkaisemisen jälkeen. Tutkimuksessa kävi sen sijaan ilmi, että unionin tuotannonala ja vientiä harjoittava tuottaja myivät alumiinifoliota pääasiassa suoraan käyttäjille. Edellä esitetyn perusteella ei ole viitteitä siitä, että toimenpiteiden käyttöönotolla olisi kielteinen vaikutus tuojien/kauppiaiden tilanteeseen.

4. Käyttäjien etu

- (151) Euroopan unionin käyttäjät ovat uudelleenkelaaajia, joiden toiminta käsittää pakkaus- ja kääremateriaaleja (alumiinifoliota sekä paperia ja muovia) koskevan kaupankäynnin sen jälkeen, kun kotitalousfolio on kelattu uudelleen pienille rullille ("kuluttajarullat") ja pakattu teollisia ja vähittäismyyntiasiakkaita varten. Tutkimuksessa ilmoittautui seitsemän yritystä, ja niille toimitettiin kyselylomake. Neljä yritystä toimi tutkimuksessa yhteistyössä vastaamalla kyselylomakkeeseen. Kolmen yhteistyössä toimineen yrityksen tiedot todennettiin paikan päällä.
- (152) Tutkimuksesta ilmeni, että kotitalousfolio on uudelleenkelaaajien pääasiallinen raaka-aine, jonka osuus niiden kokonaistuotantokustannuksista on noin 80 prosenttia.
- (153) Tutkimusajanjakson aikana yhteistyössä toimineilla käyttäjillä oli kolme keskeistä kotitalousfolion hankintalähdettä, jotka olivat unionin tuotannonala, Turkki ja Venäjä. Yhteistyössä toimineista yrityksistä kolme osti kotitalousfoliota pääasiassa unionin tuotannonalalta ja toi sitä vain vähäisiä määriä. Yksi näistä kolmesta käyttäjästä ei tuonut kotitalousfoliota Venäjältä, vaan ainoastaan Turkista. Neljäs yhteistyössä toiminut käyttäjä osti kotitalousfoliota pääasiassa Venäjältä ja hankki vähäisempiä määriä unionin tuotannonalalta. Kaikki yhteistyössä toimineet yritykset toivat kotitalousfoliota myös Turkista.
- (154) Koska uudelleenkelaaajat toimittavat monenlaisia pakkaustuotteita, kolmen yhteistyössä toimineen yrityksen, jotka hankkivat tarkasteltavana olevaa tuotetta Venäjältä, kotitalousfolioon liittyvän toiminnan osuus koko liiketoiminnasta vaihteli alle kuudesosasta enimmillään neljäsosaan. Sen yrityksen, joka ei ostanut tarkasteltavana olevaa tuotetta Venäjältä, kotitalousfolioon liittyvän toiminnan osuus oli alle kolmannes koko liiketoiminnasta.
- (155) Tutkimusajanjakson aikana kaikki yritykset ilmoittivat olleensa kannattavia. Yksi yritys ei kuitenkaan voinut selkeästi eritellä kotitalousfolioon liittyvän toiminnan myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia, minkä vuoksi kyseisen yrityksen kannattavuuden osalta ei voitu tehdä selkeitä johtopäätöksiä.
- (156) Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että hankintalähteitä on useita ja uudelleenkelaaajat ovat tarvittaessa valmiita muuttamaan hankintalähteitä (ks. 165–168 kappale).
- (157) Lisäksi uudelleenkelaaajat voivat ehkä siirtää polkumyynnitullin asiakkailleen, varsinkin jos raaka-aineiden hinnat laskevat edelleen tarkastelujaksolla havaitun suuntauksen mukaisesti.
- (158) Tämän perusteella, vaikka ei olekaan poissuljettua, että Venäjään kohdistuvien toimenpiteiden käyttöönotto vaikuttaisi kielteisesti uudelleenkelaaajien kannattavuuteen, muiden hankintalähteiden olemassaolo, mahdollisuus siirtää tulli asiakkaille ja joissakin tapauksissa hyvät kannattavuusmarginaalit viittaavat siihen, että toimenpiteiden mahdollinen vaikutus uudelleenkelaaajiin jäisi vähäiseksi.
- (159) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että polkumyynnitullin käyttöönotto vahingoittaisi suuria vähittäismyyjiä, mutta ei täsmentänyt väitettä tarkemmin. Tältä osin olisi huomattava, että yksikään suuri vähittäismyyjä ei ilmoittautunut tutkimuksen aikana.
- (160) Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät myös, että toimenpiteiden käyttöönotto heikentäisi uudelleenkelaaajien kannattavuutta. Kuten 153–160 kappaleessa todetaan, vaikutuksen uudelleenkelaaajien kannattavuuteen uskotaan kuitenkin olevan rajoitettua varsinkin, kun otetaan huomioon olemassa olevat eri hankintalähteet ja mahdollisuus siirtää ainakin osa tullien käyttöönoton aiheuttamasta kustannusten noususta asiakkaille.

- (161) Lisäksi, kuten 118 kappaleessa mainitaan, polkumyynnitoimenpiteitä on sovellettu viiden viime vuoden aikana Kiinasta, Brasiliasta ja Armeniasta peräisin olevaan tuontiin. Näiden toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneen tutkimuksen ⁽¹⁾ tutkimusajanjakson aikana uudelleenkelaaajien kannattavuus oli - 2-+ 2 prosenttia. Uudelleenkelaaajat pystyivät jatkamaan toimintaansa toimenpiteiden käytön jälkeen ja joissakin tapauksissa jopa lisäämään voittoa, sillä tässä tutkimuksessa on käynyt ilmi, että kaikkien yhteistyössä toimineiden uudelleenkelaaajien toiminta oli kannattavaa. Tämän vuoksi väite hylättiin.
- (162) Lisäksi väitettiin, että kuluttajarullien tuonti aiheutti voimakasta kilpailua tuotantoketjun loppupään markkinoilla. Jotkin asianomaiset osapuolet väittivät, että kotitalousfolion tuontia koskevien polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto rankaisisi unionin uudelleenkelaaajia, joiden olisi maksettava polkumyynnitulli raaka-aineista eivätkä ne siten pystyisi kilpailemaan jatkojalostustuotteiden tuonnin kanssa. Lisäksi väitettiin, että kotitalousfolion tuontia koskevien toimenpiteiden käyttöönotto johtaisi kuluttajarullien vientiin Venäjältä. Tällöin uudelleenkelaaaminen tapahtuisi Venäjällä eikä unionissa, jolloin uudelleenkelaaajille aiheutuisi vakavaa vahinkoa myös siksi, että niiden olisi kilpailtava kuluttajarullien halpatuonnin kanssa. Riski, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti korvautuisi jatkojalostustuotteen tuonnilla ei kuitenkaan ole sellaisenaan peruste olla ottamatta käyttöön polkumyynnitoimenpiteitä. Tältä osin olisi huomattava, että Kiinasta peräisin olevien kuluttajarullien tuonnissa otettiin käyttöön polkumyynnitoimenpiteet vuonna 2013 ⁽²⁾, mikä on vähentänyt jatkojalostusteollisuudelle polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista aiheutuvaa merkittävää vahinkoa. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että kotitalousfolion tuonti Venäjältä kattaa vain osan uudelleenkelaaajien tarpeista ja että on olemassa monia muita hankintalähteitä, joihin ei sovelleta polkumyynnitoimenpiteitä. Sen vuoksi väitteet hylättiin.
- (163) Edellä esitetyn perusteella tässä vaiheessa katsotaan, että vaikutus käyttäjiin ei olisi sellainen, että toimenpiteiden olisi katsottava olevan unionin yleisen edun vastaisia.

5. Hankintalähteet

- (164) Monet asianomaiset osapuolet väittivät, että Venäjään kohdistuvan polkumyynnitullin käyttöönotto voi johtaa tarjonnan puutteeseen unionin markkinoilla, sillä unionin tuotannonalalla ei ole riittävää kapasiteettia unionin kysynnän kattamiseksi ja, kuten edellä mainitaan, uudelleenkelaaajilla ei olisi käytettävissä riittävästi muita hankintalähteitä.
- (165) Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuotannonalalla oli ylikapasiteettia ja että se pystyy lisäämään kotitalousfolion tuotantoa ja myyntiä unionissa. Käytettävissä on myös vaihtoehtoisia hankintalähteitä, kuten Turkki, Armenia, Etelä-Afrikka ja Intia, vaikkakin vähäisemmässä määrin. Lisäksi Kiinaan ja Brasiliaan kohdistuvia polkumyynnitulleja ollaan parhaillaan tarkistamassa, ja tulokset julkaistaan viimeistään tammikuussa 2016. On myös syytä huomata, että polkumyynnitoimenpiteiden tavoitteena on luoda tasapuoliset toimintaedellytykset unionissa, ja Venäjältä voidaan yhä tuoda tuotteita unionin markkinoille oikeudenmukaisilla hinnoilla.
- (166) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että on erittäin todennäköistä, että unionin tuotannonala ei lisää kotitalousfolion tuotantoaan ja myyntiään vaan että se pikemminkin lisää toimintaansa jatkojalostusfolioiden markkinoilla. Tämä väite perustui oletukseen, että unionin tuotannonala lisäsi jatkojalostusfolioiden tuotantoaan maailmanlaajuisen taluskriisin vuoksi ja aloittaisi kotitalousfolion tuotannon uudelleen, kun unionin yleinen taloudellinen tilanne elpyy. Kyseinen osapuoli totesi myös, että käynnissä on rinnakkainen tutkimus ⁽³⁾, joka koskee Kiinasta peräisin olevan jatkojalostusfolion tuontia unioniin, ja väitti, että jos tämän tutkimuksen tuloksena otetaan käyttöön polkumyynnitoimenpiteitä, unionin tuotannonala todennäköisesti parantaa taloudellista tilannettaan jatkojalostusfolion osalta ja siksi lisää jatkojalostusfolion tuotantoa kotitalousfolion kustannuksella. Kuten 132 kappaleessa todetaan, tutkimuksessa ei tullut esiin mitään näyttöä väitteen tueksi. Osapuoli ei myöskään toiminut mitään näyttöä kotitalousfolion tuotannon kehityksen ja taluskriisin välisestä yhteydestä tai siitä, että unionin tuotannonala siirtyisi tuottamaan jatkojalostusfoliota, jos Kiinaan kohdistuvat toimenpiteet otetaan käyttöön. Tästä syystä väitteet hylättiin tässä vaiheessa.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 287/2009, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2009, väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuonnissa, johdanto-osan 159 kappale (EUVL L 94, 8.4.2009, s. 17).

⁽²⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 217/2013, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2013, lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien alumiinifoliorullien tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 69, 13.3.2013, s. 11).

⁽³⁾ Ilmoitus tietynlaisen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan alumiinifolion tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 444, 12.12.2014, s. 13).

- (167) Yksi asianomainen osapuoli väitti, että kotitalousfolion tuonti Venezuelasta, Turkista ja Armeniasta ei voi korvata kotitalousfolion tuontia Venäjältä, koska monet keskeiset parametrit, kuten tuotanto, tekniset eritelvät ja tarjonnan saatavuus, ovat erilaiset. Kyseinen osapuoli ei toimittanut mitään näyttöä väitteen tueksi. Tutkimuksessa ei myöskään tullut esiin mitään tietoja, jotka olisivat vahvistaneet väitteen. Päinvastoin tutkimuksessa kävi ilmi, että Turkki on unionin uudelleenkelaaajien kannalta tärkeä toimittaja, ja siksi sieltä ja Venäjältä tapahtuvaa tuontia voidaan verrata saatavuuden ja teknisten eritelmien osalta. Myös Armenia on mahdollinen unionin markkinoiden toimittaja, johon ei sovelleta polkumyyntitulleja. Tästä syystä väitteet hylättiin tässä vaiheessa.
- (168) Edellä esitetyn perusteella väite, jonka mukaan vaihtoehtoisia hankintalähteitä ei ole olemassa, olisi hylättävä.

6. Muut väitteet

- (169) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että unionin etua koskevassa analyysissä olisi pitänyt ottaa huomioon myös se, että unionin tuotannonala on suojattu Venäjältä tulevaan tuontiin sovellettavalla 7,5 prosentin tuontitullilla ja saman tuotteen Kiinasta ja Brasiliasta peräisin olevaan tuontiin sovellettavalla polkumyyntitullilla.
- (170) On totta, että tällä hetkellä voimassa olevan Euroopan unionin yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP) mukaan, joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 2014, Venäjä ei ole enää edunsaajamaa. Tästä syystä 1 päivästä tammikuuta 2014 siihen saakka kunnes nykyinen tilanne jatkuu Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion tuontiin sovelletaan 7,5 prosentin tuontitullia (eikä 31 päivään joulukuuta 2013 saakka voimassa ollutta 4 prosentin etuustullia).
- (171) Kiinaan ja Brasiliaan kohdistuvat polkumyyntitoimenpiteet, joita parhaillaan tarkastellaan uudelleen, otettiin käyttöön erillisen menettelyn perusteella, jossa mainitun tuonnin todettiin tapahtuvan huomattavalla polkumyynnillä, mikä oikeutti toimenpiteiden käyttöönoton. Joistakin kolmansista maista tulevaan tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien ei voida katsoa sinänsä olevan syy olla ottamatta käyttöön polkumyyntitulleja jostakin muusta kolmannesta maasta tulevassa tuonnissa. Jos polkumyyntitutkimuksessa todetaan, että asianomaisesta maasta peräisin oleva tuonti tapahtuu vahinkoa aiheuttavalla polkumyynnillä, polkumyyntitoimenpiteet ovat perusteltuja, jos ei ole olemassa unionin edun kannalta pakottavia syitä olla ottamatta toimenpiteitä käyttöön. Tässä tapauksessa nämä edellytykset täyttyvät tässä vaiheessa, ja väite näin ollen hylättiin.
- (172) Vientiä harjoittava tuottaja väitti lopuksi, että koska kotitalousfoliota ja jatkojalostusfoliota tuotetaan samoissa tiloissa, mikä takaa tuotteet ovat toimituksen kannalta suuressa määrin korvattavissa keskenään, kotitalousfolion tuontia koskevan lisätullin käyttöönotto vääristäisi markkinoiden toimintaa unionin lopullisten asiakkaiden kustannuksella. Vientiä harjoittava tuottaja ei kuitenkaan perustellut väitettä. Kuten 81 ja 131 kappaleessa jo selitetään, suurin otokseen kuuluva tuottaja ei tuottanut lainkaan jatkojalostusfoliota ja niillä tuottajilla, jotka tuottivat jatkojalostusfoliota, jatkojalostusfolion ja kotitalousfolion tuotanto- ja myyntimäärien keskinäinen suhde pysyi suhteellisen vakaana. Väite olisi näin ollen hylättävä.

7. Unionin etua koskevat päätelmät

- (173) Edellä esitetyn perusteella komissio tuli siihen johtopäätökseen, ettei tässä vaiheessa tutkimusta ole pakottavia syitä todeta, ettei ole unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion tuonnissa.

G. VÄLIAIKAISET POLKUMYNTITOIMENPITEET

- (174) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista ei aiheutuisi unionin tuotannonalalle enempää vahinkoa.

1. Vahingon korjaava taso (vahinkomarginaali)

- (175) Toimenpiteiden tason määrittämiseksi komissio määrittä ensin unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseksi tarvittavan tullin määrän.

- (176) Aiheutuva vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala pystyisi kattamaan tuotantokustannuksensa ja saamaan samankaltaisen tuotteen myynnistä unionin markkinoilla sellaisen voiton (ennen veroja), jonka tällainen tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Tuotannonalan erityispiirteet huomioon ottaen tutkimuksessa vahvistettua 5 prosentin voittoa pidetään asianmukaisena. Lisäksi 5 prosentin voittoa käytettiin myös menettelyssä, joka johti 20 kappaleessa mainittuun rinnakkaiseen, Kiinaa ja Brasiliata koskevaan tutkimukseen saman tuotteen osalta. Lisäksi komissio viittaa komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 833/2012 johdanto-osan 158 kappaleeseen, jossa oli kyse hyvin samanlaisesta tuotteesta ja jossa käytettiin myös 5 prosentin voittomarginaalia.
- (177) Tämän perusteella komissio laski unionin tuotannonalalle samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman hinnan vähentämällä unionin myyntihinnoista voiton tai lisäämällä niihin tutkimusajanjaksolla aiheutuneet tosiasialliset tappiot sekä lisäämällä niihin tämän jälkeen edellä mainitun 5 prosentin voittomarginaalin. Sen jälkeen komissio määritteli vahingon korjaavan tason vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä yhteistyössä toimineen venäläisen vientiä harjoittavan tuottajan painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien unionin markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hinnanero ilmaistiin prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.

2. Väliaikaiset toimenpiteet

- (178) Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikaiset polkumyymntitoimenpiteet perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdassa säädetyn alhaisemman tullin säännön mukaisesti. Komissio vertasi vahinkomarginaaleja ja polkumyymntimarginaaleja. Tullien määrä olisi asetettava polkumyymnti- ja vahinkomarginaaleista alemman suuruisiksi.
- (179) Edellä esitetyn perusteella väliaikaiset polkumyymntitullit – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyymntimarginaali	Vahinkomarginaali	Väliaikainen polkumyymntitulli
Venäjä	Ural Foil OJSC, Sverdlovskin alue; OJSC Rusal Sayanal, Hakassian alue, Rusal Group	34,0 %	12,2 %	12,2 %
Venäjä	Kaikki muut yritykset			12,2 %

- (180) Tässä asetuksessa yritykselle vahvistettu yksilöllinen polkumyymntitulli määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen se kuvastaa kyseisen yrityksen tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseistä tullia voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevan ja nimetyn oikeushenkilön tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuun yritykseen etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyymntitulleja.
- (181) Yritys voi pyytää tämän yksilöllisen polkumyymntitullin soveltamista yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen jälkeen. Pyyntö on osoitettava komissiolle ⁽¹⁾. Pyyntö on oltava kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot, muun muassa muutokset tuotantoon liittyvässä yrityksen toiminnassa sekä kotimarkkina- ja vientimyymnti, johon liittyy esimerkiksi nimenmuutos tai tuotanto- ja myyntiyksikön muutos. Komissio saattaa ajan tasalle luettelon yrityksistä, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyymntitullia, mikäli se on perusteltua.
- (182) Polkumyymntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyymntitullia sovelletaan sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

H. LOPPUSÄÄNNÖKSET

- (183) Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen olisi pitänyt saada tutustua 3 kappaleessa mainitun, käynnissä olevan rinnakkaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun, joka koski Brasiliasta ja Kiinasta peräisin olevan kotitalousfolion tuonnissa voimassa olevia toimenpiteitä, ei-luottamuksellisiin asiakirjoihin sillä perusteella, että analysoitaessa syy-yhteyttä tässä tutkimuksessa Venäjältä peräisin olevan kotitalousfolion tuonti olisi laskettava yhteen Brasiliasta ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin kanssa, jotta voidaan tutkia mainitun tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tällä rikottiin vakavasti sen puolustautumisoikeutta ja että samalla rikottiin olennaisia menettelyvaatimuksia, mitä ei voida korjata takautuvasti, koska se vaikutti puolustautumisoikeuteen huomautuksia varten tarkoitettuna määräaikaan eli 37 päivänä sen jälkeen, kun ilmoitus oli julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Näin ollen nykyinen tutkimus olisi päätettävä. Vientiä harjoittava tuottaja pyysi vaihtoehtoisesti, että sille myönnetään täysimääräinen oikeus tutustua rinnakkaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelunnettelyn ei-luottamuksellisiin asiakirjoihin.
- (184) Väite perustui väärään olettamukseen, jonka mukaan Kiinasta ja Brasiliasta peräisin oleva tuonti olisi laskettava yhteen Venäjältä tulevan tuonnin kanssa. Kuten jäljempänä esitetään, Kiinasta ja Brasiliasta peräisin oleva tuonti otettiin kuitenkin huomioon vain syy-yhteyttä koskevassa tarkastelussa ”muina tekijöinä”. Otokseen valitut unionin tuottajat toimittivat vain yhden kyselylomakevastauksen, joka kattaa molemmat menettelyt; tämä koski kuitenkin ainoastaan unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen analyysiä, sillä unionin tuottajat olivat molemmissa menettelyissä samat, ja kerätyt tiedot koskivat samaa tutkimusajanjaksoa ja samaa tarkastelujaksoa. Komissio oli jo ilmoittanut virallisella kirjeellä vientiä harjoittavalle tuottajalle aikomuksestaan hylätä edellä mainitut väitteet ja kehottanut vientiä harjoittavaa tuottajaa ottamaan tarvittaessa yhteyttä kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavaan neuvonantajaan.
- (185) Pääsyn sallimisesta ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon rinnakkaisessa toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelumenettelyssä todetaan, että vientiä harjoittava tuottaja ei ole asianomainen osapuoli kyseisessä menettelyssä, minkä vuoksi pääsyä asiaa koskevaan ei-luottamukselliseen asiakirja-aineistoon ei voida myöntää. Näin ollen väitteet puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta ja olennaisten menettelymääräysten rikkomisesta hylättiin.
- (186) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi komissio kehottaa asianomaisia osapuolia esittämään kirjallisia huomautuksia ja/tai pyytämään tulevista komission ja/tai kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavaan neuvonantajan kuulemaksi vahvistetussa määräajassa.
- (187) Tätä asetusta varten tehdyt tullien käyttöönottoa koskevat päätelmät ovat väliaikaisia, ja niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisten lopullisten toimenpiteiden määrittämistä varten,

ON HYVKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Venäjältä peräisin olevan ja tällä hetkellä CN-koodiin ex 7607 11 19 (Taric-koodi 7607 11 19 10) kuuluvan vähintään 0,008 millimetriä mutta enintään 0,018 millimetriä paksun, vahvistamattoman, valssatun mutta ei enempää valmistetun, enintään 650 millimetrin levyisillä ja yli 10 kilogrammaa painavilla keloilla olevan alumiinifolion tuonnissa.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava väliaikainen polkumyyntitulli on seuraavien yritysten valmistamien 1 kohdassa kuvattujen tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Yritys	Väliaikainen polkumyyntitulli	Taric-lisäkoodi
Venäjä	Ural Foil OJSC, Sverdlovskin alue; OJSC Rusal Sayanal, Hakassian alue, Rusal Group	12,2 %	C050
Venäjä	Kaikki muut yritykset	12,2 %	C999

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuustalletuksen antamista.
4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat 25 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta
  - a) pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin;
  - b) toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle; sekä
  - c) pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.
2. Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 21 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut osapuolet voivat 25 päivän kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta esittää väliaikaisten toimenpiteiden soveltamista koskevia huomautuksia.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 3 päivänä heinäkuuta 2015.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER